

og at der navnlig er tænkt paa saadanne Tilfælde som dem, den ærede Taler nævnte, og jeg tror, at der er en Trang til en Myndighed til at dispensere paa dette Gebet. Der forekom det Tilfælde engang, at det fgl. Theater ønskede at give en Forestilling, der, saavidt jeg husker, skulde være aldeles gratis, for Arbejderbefolkningen eller den ubemidlede Klasse, og det skulde være paa den Maade, at den gaves om Søndagen, thi de andre Dage af Ugen havde disse Mennesker jo ikke Leilighed til at besøge saadanne Forestillinger: men tillige skulde det være saa tidligt paa Dagen, at det kunde være muligt at give den almindelige Forestilling om Aftenen, idet Theaterbestyrelsen mente ikke at være berettiget til at give Afkald paa Aftenindtægten. Det blev tillige forklaret mig at det var for sildigt at begynde Kl. 4, idet en saadan Forestilling i Almindelighed vilde vare 3 Timer, og Huset derefter skulde luftes ud, og Et og Andet foretages, inden den anden Forestilling begyndte. Som Følge deraf var det, naar denne Ide skulde realiseres, nødvendigt at begynde, saavidt jeg erindrer, Kl. 2, eller maaske det var Kl. 1, det tør jeg ikke bestemt sige. Men jeg maatte jo overfor denne Plan udtale, at jeg i Helligdagslovgivningen ikke havde en saadan Bemyndigelse, at jeg kunde tillade det, men jeg maa sige, at jeg beklagede dengang i mit stille Sind, at jeg maatte stille mig afvisende hertil. Jeg tror, at dette Exempel viser, i Forbindelse med, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, at der nok kunde være en Trang til Dispensationsmyndighed i denne Henseende. Imidlertid vil jeg endnu bemærke for at forebygge enhver Misforstaaelse, at jeg ikke vil opfatte det, at man stemmer for Vædringsforslaget Nr. 8 som nogen personlig Cadeau til mig. Thi naar jeg blot skulde se hen til mig selv, saa vilde jeg helst være fri, idet nemlig en saadan Dispensationsmyndighed vilde paaføre mig en Mængde ubehagelige Spørgsmaal fra en og anden Side, saa naar man vil stille Spørgsmaal om, hvad man skal gjøre af Hensyn til mig personlig, saa vil jeg virkelig aldeles ikke bede det høie Thing om at vedtage dette Vædringsforslag under Nr. 8; for mig personlig er det naturligvis meget simplere at vi blive ved, hvad der gjælder nu. Medens jeg jo ikke kan sige Andet, end at den Maade, hvorpaa jeg tænker mig Dispensationsmaaden anvendt, væsentlig vilde være i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds bemærkede, saa maa jeg naturligvis tilspøe, at jeg hverken som Menneske eller Minister og hverten i legem-

lig eller aandelig Forstand regner mig for at være udødelig, og jeg kan naturligvis ikke sige det Mindste om, hvad man senere vil gjøre, og hvorledes Forholdene vilde udvilde sig, naar Andre skulde afgjøre disse Spørgsmaal. Frygter man for, at man da vil komme ind paa en forkert Brug af Myndigheden i en eller anden Retning, ja saa maa man lade være at stemme derfor, hvis man vil betragte det som noget særdeles Afgjørende. Men jeg kan ikke sige Andet, end at naar man vil tage Forslaget jævnt og praktisk og kun se paa det som paa et Principspørgsmaal, saa tror jeg, at denne Myndighed ikke vil frembyde store Farer, i det Mindste ikke i den nærmeste Tid, hvor den herskende Afsuelse om Eliat dog vil udøve nogen Indflydelse. Hvad angaar Leiligheden til at overvære Gudstjenesten, da tror jeg ligesom den sidste ærede Taler, at det ikke har nogen Forbindelse med dette Spørgsmaal; thi den, der vil gaa paa Kommedie og se en Forestilling Kl. 1, Kl. 2 eller Kl. 3, kan overmaade godt, hvis han har Byst, gaa i Kirke om Formiddagen, det vilde jo kun være dem, der blev afholdte, som deltage i Søndagsgudstjenesten flere Gange, og det vilde vist efter vore Sæder og Skikke ikke blive ret Mange; thi det er vist nok ikke meget Brug her. Som bekendt er der jo andre Lande, hvor det er fast Brug, at Folk, der overhovedet bekjende sig til et vist Trossamfunds Lærdomme, deltage i Gudstjenesten flere Gange; det er, som bekendt, vistnok meget almindeligt i England, men her antager jeg, at det er ikke Mange, der gjøre det. Derfor forekommer det mig, at denne Bestemmelse egentlig ikke har nogen særlig Betydning, dette Spørgsmaal om at hindre eller ikke hindre dem, der ville deltage i Gudstjenesten, herfra.

Jeg skal altsaa anbefale at følge Flertallet, idet det nemlig staar for mig som den eneste Maade, hvorpaa der er nogen Udflugt til, at dette Lovforslag vil kunne gaa igjennem i denne Samling. For Afstemningen forekommer det mig, at det maa blive Hovedbetragtningen for Hver især, om de anse det for ønskeligt, at der snarest muligt gøres det Fremskridt — man kan kalde det stort eller lille — som Lovforslaget medfører, eller om man vil lade Sagen blive liggende for at forsøge paa muligvis senere at opnaa Mere.

Lauridjen: Naar jeg betragter dette Lovforslags Indhold, saaledes som det vilde blive, hvis Flertallets Vædringsforslag bliver vedtaget, saa kan jeg ikke sige Andet, end at hvis Loven skulde faae den Skikkelse, vil det